

Den gamle och staven

Skrivet av signaturen OKÄND

Så får man då uppleva något som man bara haft i sina mardrömmar. Ja i varje fall om man heter Lennart Andersson och är lagledare för ett herrlag som har chansen att vinna en serie i Friidrott. Ett sent återbud, ett förhastat och desperat beslut. Den gamle tar ut sig själv som stavhoppare. Många skakar på huvudet och erbjuder sina tjänster så att Den gamle skall slippa detta. Men han står på sig och Lennarts puls går i taket.

Ribban ligger på otroliga 160 cm. Den gamle står på ansatsbanan, håret och skägget blåser i den varma septembervinden och en viking är redo att offra sig. Han lyfter staven mot himlen, man märker att benen börjar röra på sig men ingen har förstått att han påbörjat sin ansats. Så småningom har han fått upp farten ,i med staven, armarna böjs högerbenet pendlar men hinner inte lämna marken, ribban faller och det gör den gamle också.

Lennart tappar talförmågan. Så småningom säger han att han måste åka hem tidigare för ett kalas väntar. Vi försöker övertyga honom om att stanna kvar och se nästa försök. Det blir säkert bättre och det tar ju inte så lång tid.

Den gamle är ju den ende som hoppar på denna svindlande höjd. De andra har inte ens börjat uppvärmningen. Den gamle står nu i djur koncentration. Nu är det inte bara hår och skägg som vajar utan hela han.

Staven ligger på marken ribban är upplagd. Det gäller ju att hoppa upp på mattan högre är det ju inte. Funktionärerna vrider på sig och undrar om det skall bli fler försök. Vi är många som har slagit in siffrorna 11 på våra mobiler så att vi snabbt kan lägga till tvåan. Staven höjs mot himlen den gamle stampar med foten. Ett läte som om det var hämtat från urskogarna kommer upp från hans strupe . Lite vaggande fram och tillbaka. Han rör sig nu över löparbanan Lennarts nerver ligger numera utanpå tröjan.

Han stirrar i marken mot det ställe där Den gamles fötter skall lämna marken. Evigheter av tid går innan staven med en smäll sätts i lådan. Till allas stora förvåning lämnar fötterna marken, de sträcks rakt upp mot den blå himlen fötter, bröstorg och skägg passerar ribban. Tystnad sen jubel. Han har klarat höjden.

Dagen är räddad , Lennart menar att det nog inte är så bråttom till det där kalaset. Den gamle sätter sig ner och vilar. I hans hjärna rör sig säkert tanken om att det är dags att överlåta stavhoppandet till yngre förmågor, men han känner ändå att han utfört en prestation. Det kan vi alla ställa upp på.